

Szakmai beszámoló 2011/12.

Pécsi Sport Nonprofit Zrt.
Vízilabda Utánpótlás Szakág

A PSN Zrt. vízilabda szakága – többek között a TAO pályázati rendszer adta lehetőségeknek köszönhetően – sikeres évet zárt, újabb nagy lépést tett az egyik legnagyobb vidéki vízilabda-fellegvár kialakítása felé. A szakmai tervben megfogalmazott céloknak szinte maradéktalanul eleget téve, több részterületen is szemmel látható eredményekről lehet beszámolni. Az utánpótlás-nevelés hosszú, több éves folyamat, de azok a határkövek, amelyekhez sikerült eljutni, jelzik, hogy jó úton járunk céljaink elérése érdekében.

1.)

Az Abay Nemes Oszkár Sportuszodában sikerült több vízfelülethez jutnunk, már nem csak a késő délutáni vízilabda-pályákat használhatjuk, hanem kora délutánonként az úszópályákat is, ahol az erőnléti edzések mellett technika-javító, mozgáskoordináció-fejlesztő edzéseket is tudunk tartani.

2.)

Az utánpótlásbázis növelése is sikeres volt. Az igazolások számából csak minimális emelkedés mutatható ki, de sikerült nagyon szoros együttműködés kialakítani a Pécsi Úszóiskolával, Pécs városának legnagyobb úszóiskolájával, így azon 8-9 éves gyermekek, akik vízilabdázni jelentkeznek, de úszástudásuk még nem megfelelő, az úszóiskola csoportjaiban kezdenek el edzeni, és miután úzásuk megfelelő szintre fejlődött, csatlakoznak a PSN Zrt. vízilabda utánpótláshoz. Jelenleg megközelítőleg 20-25 ilyen gyermek jár az úszóiskolába, akik szeptembertől kapcsolódnak be a vízilabda szakosztály életébe.

3.)

Mivel több edző alkalmazására is mód nyílt a TAO jóvoltából, nagyon jól bevált módszer lett az edzőpáros alkalmazása egy-egy korcsoportnál. Minden korcsoport munkáját egy főedző mellett egy másodedző segítette. A gyerekek technikai szintje sokkal jobb ütemben fejlődött, mint az előző években. Az edzők a napi edzéstervnek megfelelően osztották meg a csoportokat. Míg az egyik úszatta, vagy lábtempóztatta a fél csoportot, addig a másodedző technikai edzést tudott tartani (labdázás, mozgástechnika, helyezkedés). Leírhatatlan volt a különbség ahhoz képest, amikor egy edzőre 25-30 játékos jutott. Sok esetben a segédedzők OB1-es játékosok voltak, akikre a gyerekek fel tudtak nézni, aki nem csak elmondja, de be is mutatja a gyakorlatokat és a hétvégén még éles helyzetben – a bajnoki mérkőzéseken – elő is veszi a játékelemeket. Dupla motivációt adva a fiatal vízilabdásoknak. Összességében elmondható, hogy az így kialakított edzői struktúra minden lehetőséget megad a pécsi gyermekeknek, hogy komoly OB1-es, vagy akár válogatott játékos legyen belőle.

4.)

A korcsoportok felszerelése is rohamosan javult. Már nem csak normál vízilabdákkal, de medicinlabdákkal és úgynevezett overload labdákkal is tudtunk edzeni. Minden korcsoportnak saját labdái voltak, ez elmúlt évekhez képest a pólósok kétszer annyit lőhettek kapura, vagy falazhattak ugyanannyi idő alatt.

Ha ezt éves viszonylatban nézzük, akkor egyértelmű, hogy mekkora különbséget jelent. Az overload labdákkal a lövőerőt fejlesztettük és mozdulatgyorsaságot, a medicinlabdákkal pedig elsősorban a lábtempót. További lábtempót – elsősorban a toló lábtempót – fejlesztő gyakorlatokat lehetett végezni a gumikötelekkel is. Ezeket a kapusedzéseknél lehetett még jól használni.

5.)

Az edzői struktúra kialakítása mellett a másik nagy előrelépés az utazásokban (edzőmeccsek, tornák, bajnokságok) rejlett. A földrajzi viszonyokat figyelembe véve eddig csak Kaposvárra tudtunk néha átmenni szülőkkel edzőmeccset játszani.

Ez egy idő után már nem sokat ért, a játékosok kívülről ismerték egymást, alig lehetett bármit is gyakorolni. A következő csapat közelségben Kecskeméten vagy Budapesten volt, arra pedig hogy ide utazhassunk, eddig nem volt pénzünk. Idén azonban nagyon sok felkészülési és edzőmeccsre tudtunk elutazni. Szinte majdnem minden korosztályunk 10 alkalom fölött jutott el megfelelően erős edzőpartnerhez. Ez szembe tűnő volt a bajnoki mérközéseken mutatott játékban is, ahol az eredmények is mutatják mennyivel szorosabb mérkőzéseket játszottunk a szezon második felében még az erős csapatok ellen is.

Több felkészülési tornára is el tudtunk jutni (Szolnok, Eger) és részt vehettünk az Óbecsén zajló Becsejac nemzetközi tornán is. Ezek a szigorúan szakmai előrelépések mellett (taktika) nagyon jó csapatépítő lehetőségek is voltak. Ezekon a tornákon tud egy csapat igazán összeforri.

Immáron nem egy, hanem két korosztállyal is el tudtunk indulni a vidékbajnokságban, ami eddig – a hatalmas földrajzi távolságok és az ebből fakadó utazási költségek miatt – lehetetlennek tűnt. Így már az 1999-ben született 11 évesek is tudtak jelentős versenysorozatban részt venni.

Az előző évekkel ellentétben részt tudtunk venni az országos Komjádi-, Lemhényi- és Vízváry-kupákban is, ahol ifjúsági csapatunk a pécsi utánpótlás-nevelés történetének egyik legnagyobb sikereként az 5. helyen végzett.

Ezen fenti mérközéseken és kupákon való részvételt a TAO pályázat adta lehetőségek biztosították. Pécs nagyon messze van minden vízilabdacsapattól és eddig mindig az anyagi szempontok döntöttek arról, hogy hol tudunk indulni. Ez volt az első év, amikor szakmai szempontok alapján tudtunk dönteni, így a gyermekek közel dupla annyi mérkőzést tudtak játszani, mint az előző években. Ez pedig a jövőjük szempontjából meghatározó tényező.

6.)

A csapat együvé tartozását a szárazföldön és vízben egyaránt az egyen-felszerelések (is) mutatják. Egy kívülálló abból tudja meg, hogy a gyerekek egy közösséget alkotnak, ha ugyanolyan ruhában vannak (és persze fürdőnadrágban). Ehhez is nagy segítség volt a TAO, így minden játékos megkaphatta a szükséges felszereléseket.

Az egyenruha még a felnőtt csapatoknál is pozitív hatással van a játékosok csapattá éérésében, pláne a fiatalabb korosztálynál, ahol nélkülözhetetlen egy jó csapatszellem kialakításához. Amikor a gyerekek az iskolába is a klub felszerelésében mennek, akkor tudható, mekkora szerepe van a csapatnak az életükben.

7.)

Öt korosztályban indítottunk idén csapatokat. Az ifjúsági (1993-94) serdülő (1995-96) és gyermek (1997) korcsoportban az országos bajnokságban indultunk, míg gyermek II (1998) és gyermek III korcsoportban a vidékbajnokságba nevezünk. A legfiatalabb korosztályon jól látszott, hogy az első év, hogy bajnoki mérkőzéseket játszottak, de az elején nagyobb különbségű vereségeket a szezon végére látványosan javuló játék és sokkal szorosabb mérkőzések jellemezték.

Nagyon szépen lehetett látni a fejlődést az 1998-as korosztályon is. Ők bekerültek a kvalifikáción a vidékbajnokság felsőházába, ahol eleinte úgy tűnt, nehéz lesz helytállni. A szezon folyamán azonban olyan teljesítményt nyújtottak a pécsi fiatalok, hogy sikerült legyőznünk a szerb fellegrvárnak tekinthető Vojvodina és Szabadka csapatait is.

Az országos bajnokságokban hatalmas szerencsétlenség, illetve a versenykiírás ránk kevésbé kedvező formája miatt nem sikerült bekerülnünk a kvalifikáción a felsőházba. A 9 mérkőzésből csapataink 5 mérkőzést megnyertek, 1 döntetlen mellett 3 vereséget szenvedtünk. Riválisunk, a Debrecen csapatai a 9 mérkőzésből 4-et nyertek meg és 5 vereséget szenvedtek. De az összevont helyezések miatt mégis ők kerültek a felsőházba. Nem maradt más hátra célul, mint az alsóház megnyerése a jövő évi kvalifikációra való helyezés kivívása. Ezt nagy magabiztossággal teljesítette a csapat, a rájátszásban minden korcsoport nagyon jó játékkal vívta ki az alsóház bajnoka címet. A legjobb dunántúli egyesületnek járó elismerést is a PSN Zrt. utánpótlás-szakosztálya nyerte el. Emellett a szezon legnagyobb sikere az ifjúsági korosztály Országos ifjúsági kupában (OIK) elért 5. helye, amely – mint azt már fent is olvasható – a pécsi utánpótlás-vízilabda egyik legnagyobb sikere. Ezzel az eredménnyel is bizonyítva, hogy helyet érdemelt volna a felsőházban.

8.)

Egy vidéki egyesületben, ahol komoly tervek vannak a vízilabdát illetően, fontos, hogy mennyi fiatal tud adni a magyar korosztályos válogatottnak. Ebből a szempontból is a legsikeresebb szezon volt a 2011-12-es szezon. Ebben az időszakban volt, hogy 6 pécsi is tartozott a nemzeti korosztályos együtteseink keretéhez. Safrankó Donát a 95-ös, Barta Dávid és Maercz Quintianus a 96-os, Csaba Márton, Lajkó Márton és Vörös Tamás pedig a 97-es válogatott edzéseit látogathatta. Külön figyelmet érdemel az 1997-es születésű Csaba Márton, akit meghívtak az 1996-es válogatott szűk keretébe is. Az alsóbb korosztályokban is sok tehetséges gyermek van, akik előtt – ha olyan teljesítményt nyújtanak az elkövetkező években – is nyitva áll a válogatottak kapuja.

9.)

Mivel a fiatalok hosszabb távú célja elsősorban a klub felnőttcsapatába kerülés lehet, nem elhanyagolható szempont annak aktuális „állapota” sem. Az OB I-es felnőtt csapatunknak nem ez volt a legjobb éve, hiszen a 12. helyen végzett a bajnokságban, de azért voltak örömteli események is. Egyre több pécsi játékos játszik stabilan, illetve mutatkozik be a felnőttek között. Müller Máté már stabil felnőtt csapattag, az 1994-es Bertha Pál is a 14 fős szűk keret tagja volt egész évben és több ifjúsági korú pólós vett részt folyamatosan a felnőtt edzéseken és játszott egyre többet a felkészülési mérkőzéseken. A pécsi vízilabda egyértelmű célja, hogy pár év múlva pécsi születésű, saját nevelésű játékosok alkossák a stabil OB I-es felnőtt csapatot.

Nem várt eredmény is született „felnőtt” szinten is. Az ifjúsági csapatunk, ami a több játéklehetőség miatt az OB II-es felnőtt bajnokságban is elindult, ragyogóan szerepelve a 2. helyen végzett, ezzel jogot szerezve az OB I/B-s felnőtt bajnokság 2012-13-as szezonjában való szereplésre. Ezzel az utánpótlás szakág számára kiváló eredménnyel élni is kívánunk, ugyanis elvállaltuk az indulást ifjúsági csapatunkkal a másodosztályban, ami nagyon jó előszobája lesz majd a tehetségeknek a jövőbeni OB I-es szereplésre.

10.)

Az utánpótlás-nevelés piramisának alján is komoly sikerekről tudunk beszámolni. Hosszú tárgyalások, megbeszélések és kompromisszumok után a 2012-13-as tanévben 3 pécsi iskolában is sikerült beindítanunk a vízisport-osztályokat.

Ez 45-50 olyan fiúgyermeket jelent, akik elsős általános koruk óta napi szinten tanulják az úszás és vízilabda alapjait. Ennek az eredménye a vízilabda szakosztály számára csak 3-4 év múlva fog látszani, de ezzel olyan folyamat indult el, amivel pár év múlva az első számú vízilabdás bázisok között fogják emlegetni a PSN Zrt. vízilabda szakosztályát.

11.)

Immáron 4. éve rendezzük meg a már Európa-hírű pécsi húsvéti utánpótlás tornát, a Kinder+Sport-kupát. A TAO-pályázat jóvoltából 2012-ben az eddigi legnagyobb és legszínvonalasabb tornát tudtuk megrendezni, ahol a PSN Zrt. csapata kiválóan szerepelt.

Az 1997-es korosztálynak kiírt 12 csapatos tornán, olyan csapatok vettek részt, mint a Partizan és a Vuk Belgrád Szerbiából, a Bogliasco és a Pescara Olaszországból, a Hannover és a Düsseldorf Németországból, a Slovan Bratislava Szlovákiából, a Koper Szlovéniából, az AMEFA Arad Romániából és a Northern Crocodiles Dél-Afrikából. Ilyen színes nemzetközi utánpótlástorna nagyon kevés van Európában. Azt pedig, hogy a tornának mekkora híre és rangja van a külföldi csapatok körében, jelzi, hogy a Partizan Belgrád csapata immáron 3. éve folyamatosan vesz részt rajta.

A PSN Zrt. csapata fantasztikus teljesítményt nyújtott a tornán, és második helyen végzett a Partizan Belgrád mögött. A döntőben sem volt nagy különbség világhírű ellenfelünk ellen, a szerb csapat csak az utolsó percben szerzett góllal tudott győzni 10-9re. Mindent összevéve a torna ismét remek színvonalú volt, nagyon elégedetten utazott haza minden meghívott csapat. Évről évre haladunk azon célunk felé, hogy ez a versenysorozat legyen Európa legnagyobb és legszínesebb utánpótlás tornája.

12.) ÖSSZEGZÉS

Összegezve a fent leírtakat kijelenthetjük, hogy a TAO pályázat adta források olyan – eddig elérhetetlennek tűnő – lehetőségeket nyitottak meg a pécsi utánpótlás vízilabdázásban, amire eddig még csak nem is gondolhattunk. Ebben az évben elkezdjük felépíteni a rendszert, ami ahhoz vezet, hogy 4-5 év múlva ne csak stabil, pécsi születésű, saját nevelésű játékosokra épülő felnőtt csapatunk legyen, de a PSN Zrt. utánpótlás bázisából kinevelődött fiatalember legyen tagja a magyar válogatottnak.